

Preken i Sagene kirke, 17. juni

KJETIL SKØIEN

Deretter sa Jesus til disiplene: «Om noen vil følge etter meg, må han fornekte seg selv og ta sitt kors opp og følge meg. For den som vil berge sitt liv, skal miste det. Men den som mister sitt liv for min skyld, skal finne det. Hva vil det gagne et menneske om det vinner hele verden, men taper sin sjel?

MATTEUS 16,24–26

Vi må lære medfølelse.

Vi må finne broen til mennesker som står i en helt annen sammenheng enn oss.

Det som lever omkring oss, må bli en del av oss selv.

Vi bærer i oss et bilde av himmelrommet. Det vi kaller rommets grenser er bare grensen for vår egen sansning.

Vi må se lengre enn til sanseverdenen. Da vil vi erkjenne uendeligheten.

Det voksne mennesket drives av en inderlig lengsel mot å møte sin egen skjebne.

Går vi den åndelige erkjennelsesvei kan vi finne noe av det som vi er i slekt med, det evige i verden.

Bak den synlige verden finnes en usynlig. I menneskets indre organisasjon har vi et bilde av hele kosmos.

I søvnen er vi alltid hensatt til den oversanselige verden som vi stammer fra.

Når vi våkner, hver eneste dag blir vårt sjel liv født på ny, styrket og forfrisket av søvnen.

Som dråpen forholder seg til havet, slik forholder jeg et seg til det guddommelige.

I sjelen utbreder jeg et sitt lys. Mennesket bærer solens vesen i seg.

Hvert blick ut i naturen vekker en sum av spørsmål.

Mennesket står inne i naturen med sitt eget helt individuelle moralske vesen.

Individet er henvist til seg selv, det må selv gi sine handlinger et innhold.

Vi forlanger mer enn verden uten videre gir.

Å leve i kjærlighet til sine handlinger er det frie menneskets grunnsetning.

Det åndelige er menneskets evige næring.

Våre sjeler er dypt innvevet i hemmelighetsfulle sammenhenger.

Menneskeslekten er gudenes andre øye.

I hvert menneske lever, slumrende, gjemt i det aller innerste, ukjent for den vanlige bevisstheten, et høyere menneske.

Hele verden utenfor mennesket er en gåte, og mennesket er selve løsningen.

Vil du lære deg selv å kjenne, se deg om overalt i verden.

Vil du lære verden å kjenne, se inn i ditt eget dyp.

Alt er ånd og hvis vi trenger dypt nok inn i tingene åpenbarer alt seg som ånd.

Hvordan oppnår mennesket den erkjennelse som er nødvendig for livet?

Hvordan lever menneskets sjel del i menneskets legeme?

Vi bærer et indre menneske i oss, et vesen som tydelig fremstår som noe forskjellig fra vårt vanlige ytre menneske.

Vi må si, det lever noe i meg som er større enn det jeg hittil har utnyttet av meg selv.

All materie på jorden er kondensert lys.

I den grad mennesket er et materielt vesen, er det vevd av lys.

Kjærlighet og lys er på en eller annen måte sammenvevd i alt vi gjør her på jorden.

Jorden er kjærlighetens kosmos.

Ethvert menneskes møte med et annet menneske vil være en religiøs handling, et sakrament.

Intet menneske skal kunne føle ro til å nyte lykken når andre rundt ham er ulykkelige.

Det er et vidunderlig mysterium i menneskelivet at vi er i stand til å føle medlidenhet, kjærlighet.

Det hjelper oss til å komme løs fra oss selv og leve oss inn i de andre.

Hvis vi begynner å øve våkenhet vil vi finne at det i grunnen ikke går en dag i våre liv uten at det skjer et under, jeg kan si, hvis jeg en eller annen dag ikke finner et under i mitt liv, da har jeg bare ikke lagt merke til det.

Det vi ser, det sanselige, naturen, byene, er bare en liten del av vår verden, men mange mennesker i dag tror at dette er det hele, inne i oss og over oss i kosmos fins en annen verden, en åndelig, spirituell verden, som vi ikke ser, men som vi kan få kontakt med hvis vi ser innover, fjerner oss fra den materielle verden og finner den sjel delige verden.

Tankene våre bærer vi med oss hele tiden, de stopper aldri opp, bare når vi sover, men vi kan ikke se tankene eller viljen inne i oss til å leve, til å finne vår vei i verden.

Vår oppgave, den finner vi ved å se innover, uten blikket, uten øynene. Der finnes det viktigste, den åndelige verden.

Der kjærlighet og visdom bor, trives verken

Se flere nyheter [vl.no/kultur](https://www.vl.no/kultur)

KUNSTNERPREKENEN KULTUR OG IDEER 27

Søndag 6. mai

ARVE KLEIVA
PAULUS KIRKE

Arve Kleiva (f. 1960) har gitt ut fortellinger og essays om temaer som eksistens, seksualitet, litteratur, samfunn, økonomi og religion.

Søndag 20. mai

KIRSTY KROSS
SAGENE KIRKE

Kirsty Kross er en australsk kunstner som undersøker den økende økologiske usikkerheten i møte med den såkalte oppmerksomhetsøkonomien.

Torsdag 24. mai

BEATE PETERSEN
MAJORSTUA KIRKEBeate Petersen (f. 1962) er kunstner og dokumentarfilmskaper. Filmen *Nasseredin Shah and his 84 Wives* (2012) har mottatt en rekke priser.

Søndag 3. juni

GUNNAR WÆRNESS
GRØNLAND KIRKE

Gunnar Wærness (f. 1971) er poet og artist. Han har gitt ut flere diktsamlinger og utgjør halvparten av kabareten Brødet og Eselet.

Alle foto: Iselin Linstad Hauge

Søndag 17. juni

KJETIL SKØIEN
KAMPEN KIRKE

Kjeil Skøien (f. 1952) er teaterregissør, danser, billedkunstner og mer. Han har arbeidet mye med lyriske tekster på scenen.

frykt eller uvitenhet.

Der tålmod og ydmykhet vernes, fordrives vrede og forvirring.

Der fattigdom er valgt med glede, vokser verken begjær eller grådighet.

Der det gis rom for hvile og meditasjon, finnes ingen bekymring eller uro.

Ydmyke blir vi når vi våger å se sannheten om den åndelige verden og oss selv, for alt vi har og er, har vi tatt i mot.

De åndelige høyder kan bare bestiges ved å gå gjennom ydmykhetens port.

Ethvert menneske er en umiddelbar representant for hele menneskeheten.

Ethvert menneske har i sitt indre foruten det vi kan kalle hverdagsmennesket, et høyere menneske.

Man må vite at ens egen tilværelse er en gave fra hele verdensaltet, man må utvikle en følelse av taknemlighet overfor alt det mennesket mottar.

Det er i denne solens stund
din sak den vise kunnskap å erkjenne
fortape seg kan menneskets jeg
og finne seg i verdens-jegetinn i det indre av menneskevesenet
utgyder sansenes rikdom seg
der finner du verdens ånd
i speilingen av menneskeøyet